

РЕШЕНИЕ

№ 1346

гр. София, 02.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 02.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **11162** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалбата на Н. П. П.-М. против заповед №4581з-1250/15.10.2021. на ректора на А. на Министерството на вътрешните работи (А.), с която на основание чл. 90, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. и чл. 92, ал. 1, предл. второ от ЗДСл във връзка с т. II, 10 от заповед на министъра на вътрешните работи рег. № 8121з-1214/01.10.2021 г. ѝ е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за извършено нарушение на чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл във връзка с чл. 22, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на класифицираната информация (ЗЗКИ). Обосновават се доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, неспазване на предписаната законова форма и противоречие с материалноправните разпоредби - отменителни основание по чл. 146, т. 2 - т. 4 от АПК. Излагат се съображения за липсата на яснота относно доказателствата, установяващи приетите от административния орган фактически положения, което от своя страна е довело до ограничаване на правото на защита на дисциплинарно отговорното лице. Твърдението за наличие на отменителното основание по чл. 146, т. 3 от АПК се основава на недопускане на ползването на адвокатска защита в хода на дисциплинарното производство и отказ да бъде предоставено копие от доклада от извършената проверка. Липсата на доказателства за неуведомяване на ДКСИ за изтеклия срок на разрешение за достъп до класифицирана

информация на ком. И. се изтъква, като основание за недоказаност на дисциплинарното нарушение. Отделно от това, се сочи и нарушение на чл. 91, ал. 1, т. 3 ЗДСл. По съществуващото на спора се оспорва основанието на ангажиране на дисциплинарната ѝ отговорност, в качеството ѝ на служител по сигурността на информацията, доколкото съгласно чл. 62, ал. 1, т. 4 от ЗЗКИ задължението за следене на сроковете на издадените разрешения за достъп до класифицирана информация е вменено на завеждащия регистратура. Соци се неправилно прилагане на разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 7 от ЗЗКИ, тъй като съгласно същата уведомяването за изтичащия срок на разрешението за достъп до класифицирана информация следва да бъде извършено преди неговото изтичане, а не след това, какъвто е настоящия случай. Подробни съображения в тази насока са изложени и в депозираните по делото писмени бележки. Претендира се отмяна на оспорената заповед и присъждане на направените по делото разноси.

Отвѣтникът-Ректора на А. на МВР, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Подробни съображения излага в депозираните по делото писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд-София-град, след като обсъди релеванните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

По делото не е спорно, че със заповед № 45813-6406/20.02.2019 г. на ректора на А., считано от 25.02.2019 г., Н. П. П.-М. е назначена на длъжност началник на сектор „Секретариат“ към отдел „Секретариат, комендатура и оркестър“ при А. на МВР. Със заповед № 45813-379/02.04.2021 г. на ректора на А. е определена за служител по сигурността на информацията в А..

Със заповед № 45813-915/30.07.2021 г. (изменена със заповед № 45813-1013/24.08.2021 г.) на ректора на А. е разпоредено извършването на проверка във връзка с получени данни, обективирани в сведение рег. № 4581р-9595/28.07.2021 г. и докладна записка рег. № 4581р-9596/28.07.2021 г., за извършено дисциплинарно нарушение от държавния служител Н. П. П.-М., началник на сектор „Секретариат“ към отдел „Секретариат, комендатура и оркестър“ при А.. Данните се отнасят до това, че в качеството си на служител по сигурността на информацията по смисъла на чл. 20, ал. 2 от ЗЗКИ не е изпълнила или забавено е изпълнила задължението си по чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЗКИ да уведоми Държавната комисия по сигурността на информацията (ДКСИ) за изтекъл срок на разрешение за достъп до класифицирана информация на служител на А.. Конкретно е посочено, че на служителя на МВР комисар А. И. е издадено разрешение за достъп до класифицирана информация до ниво „Строго секретно“, със срок на валидност 3 години, съгласно разпоредбата на чл. 55, ал. 1, т. 3 от ЗЗКИ. Срокът на разрешението е изтекъл на 18.09.2020 г., като разрешението не е подновявано. Със заповед № 8121К-7994/15.07.2020 г. на министъра на вътрешните работи комисар И. е назначен на длъжността директор на ЦСПП - [населено място] при А., за която длъжност, съгласно действащия към тази дата Списък на длъжностите в А. по чл. 37 от ЗЗКИ рег. № 4581р-4063/20.03.2019 г. се изисква достъп до ниво „Секретно“. Със заповед № 8121 К-9308/09.08.2021 г. на министъра на вътрешните работи комисар А. И. временно е преназначен на длъжност „заместник-

директор“ на Главна дирекция „Национална полиция“ - МВР. До тази дата в А. последователно и без прекъсване са били в сила списъци по чл. 37 от ЗЗКИ рег. № 4581 р-13917/08.12.2021 г., рег. № 4581р-1112/25.01.2021 г. и рег. № 4581р-6377/20.05.2021 г., във всеки от които за длъжността „директор“ на ЦСПП - [населено място] се изисква достъп до ниво „Секретно“. След служебно извършена проверка в деловодството на А. е установено, че за времето до преназначаването му за заместник- директор на ГДНП-МВР, не е изпращано уведомление до ДКСИ за изтеклия срок на разрешението за достъп до класифицирана информация на комисар А. И., нито е изпращано искане за подновяването му.

Резултатите от проверката са обективирани в нарочен доклад рег. №4581р-12759/24.09.2021 г.

С покана рег. № 4581р-12769/24.09.2021 г. Н. П.-М. е поканена да се яви на 27.09.2021 г. в 14.30 ч., за да се запознае с доклад рег. № 4581 р-12759/24.09.2021 г. и приложените към него материали, както и да се яви на 30.09.2021 г. в 10.30 ч. за изслушване по реда на чл. 93, ал. 1 от ЗДСл. Предоставен ѝ е срок до 30.09.2021 г. да предостави писмените си обяснения по случая. Поканата е получена на 24.09.2021 г., за което служителката саморъчно се е подписала. На 27.09.2021 г. в 14.30 ч. служителката П.-М. се е явила пред комисията, извършила проверката, която ѝ е предоставила за запознаване доклад рег. № 4581 р- 12759/24.09.2021 г. и всички материали, приложени към него. Запознаването е удостоверено с протокол рег. № 4581р-13009/28.09.2021 г., подписан от всички членове на комисията. Допълнително, в свое писмо рег. № 4581р-12946/27.09.2021 г. служителката писмено е потвърдила, че се е запознала с доклада.

Поради служебна необходимост часът на изслушването е променен на 15.30 ч., за което на служителката е връчена нова покана (рег. № 4581 р-13020/28.09.2021 г.), получена от нея на 29.09.2021 г., за което саморъчно се е подписала.

На 30.09.2021 г. от 15.30 ч. до 15.56 ч. служителката П.-М., в присъствието на двама служители на А., е изслушана от ректора на А. и са приети устните ѝ обяснения (протокол рег. № 4581р-13463/01.10.2021 г.). Върху протоколът М. е направила възражение, че в него не са отразени пълно и точно нейните изказвания.

С покана рег. № 4581р-13501/04.10.2021 г., връчена на същата дата, М. е поканена да се яви за повторно изслушване на 05.10.2021 г. в 10.00 ч. За проведеното повторно изслушване е съставен протокол рег. № 4581 р-13614/05.10.2021 г., върху който служителката е направила аналогично възражение.

С писмо рег. № 4581р-12946/27.09.2021 г. П.-М. е направила искания да ѝ бъде предоставено копие от доклада от проверката и да ѝ бъде разрешено да ползва адвокатска защита. Такова искане е направено и при проведените две процедури по изслушване по реда на чл. 93, ал. 1 от ЗДСл. Тези искания не са уважени. Искането за предоставяне на копие от доклада е оставено без уважение по съображения, че на служителката е предоставено неограничено време за запознаване, както със самия доклад, така и с всички материали, събрани в хода на дисциплинарното производство, да прави бележки и извлечения от него. По отношение на искането за ползване на адвокатска защита в хода на дисциплинарното производство, е прието, че такова не е предвидено в ЗДСл.

Въз основа на проведеното административно производство е издадена оспорената заповед, с която на основание чл. 92, ал. 1, предл. второ от ЗДСл във връзка с т. II, 10 от заповед рег. № 81213-1214/01.10.2021 г. на министъра на вътрешните работи и на

основание чл. 90, ал. 1, т. 2 от ЗДСл на Н. П. П.-М., е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за извършено нарушение на чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл. във връзка с чл. 22, ал. 1, т. 7 от ЗЗКИ.

В хода на съдебното производство, като доказателства са приети: Списък с рег. № 4581р-6377/20.05.2021 г. на длъжностите по чл. 37 от ЗЗКИ в А. на МВР; Списък с рег. № 4581р-1112/25.01.2021 г. на длъжностите по чл. 37 от ЗЗКИ в А. на МВР; Списък с рег. № 4581р-13917/08.12.2020 г. на длъжностите по чл. 37 от ЗЗКИ в А. на МВР; Списък с рег. № 4581р-4063/20.08.2019 г. на длъжностите по чл. 37 от ЗЗКИ в А. на МВР; Списък с рег. № 4581р-6377/20.05.2021 г. на длъжностите по чл. 37 от ЗЗКИ в А. на МВР; Списък с рег. № 4581р-5686/29.04.2021 г. на длъжностите по чл. 37 от ЗЗКИ в А. на МВР; Заповед №8121к-308/09.08.2021 г. за временно преназначаване на държавен служител на ръководна длъжност в МВР; Заповед №8121к-7997/15.07.2020 г. за временно преназначаване на държавен служител на ръководна длъжност в МВР; Разрешение за достъп до класифицирана информация №7087 от 22.06.2021 г.; Заповед рег. №4581з-377/02.04.2021 за осъществяване на текущ контрол и извършване на проверки в регистратурите на Академия на МВР; Кадрова справка с рег. №4581р-11722/09.09.2021 г. на Н. П. П.-М.; Длъжностна характеристика на началник на сектор „Секретариат“ в МВР; Т. длъжностна характеристика на младши специалист (регистратура), ЛРТП в структурите на МВР; Сведение рег. №4581р-9595/28.7.2021 г.

За изясняване на делото от фактическа страна е допуснат разпит на свидетеля И. В., ректор на Академия на МВР до 21.07.2021 г. Свидетелят сочи, на 15.02.2021 г. е назначен на длъжност ректор на А., в което качество е назначил П. на длъжност „служител по сигурността на информацията“. В периода от назначаването му за ректор до преназначаването му П. не е наказвана и срещу нея не са извършвани дисциплинарни проверки.

С оглед на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата за ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна-адресат на оспорения индивидуален административен акт в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 28 от ЗХ.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 20, ал. 2 от ЗЗКИ ръководителят на организационната единица назначава служител по сигурността на информацията след получаване на разрешение за достъп на това лице до класифицирана информация, издадено от ДКСИ. В настоящия случай организационната единица е А. на МВР, а неин ръководител е ректорът, съгласно чл. 49, ал. 1 от ЗМВР. Със заповед рег. № 4581з-379/02.04.2021 г. на ректора на А. служителката Н. П.-М. е определена за Служител по сигурността на информацията по смисъла на чл. 20, ал. 2 от ЗЗКИ, т.е. ректорът на А. е и орган по назначаването на оспорващата, съответно разполага с правомощието да наложи дисциплинарно наказание „порицание“.

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма и със съдържание, което изпълва както общото изискване на чл. 59, ал. 1 АПК, така и специалните изисквания на чл. 97 от ЗДСл. Настоящият съдебен състав не споделя доводите изложени в жалбата, че в заповедта не са посочени обстоятелствата, при които е извършено дисциплинарното нарушение и доказателствата, въз основа на които е установено. В административния акт ясно и недвусмислено е посочено, времето и

мястото на извършване на нарушението и в какво се изразява то. Налице е и изрично препращане към констатациите от извършена нарочна проверка, обективирани в доклад рег. № 4581р - 12759/24.09.2021 г., с която оспорващият е изрично запознат.

В хода на дисциплинарното производство не са допуснати нарушения, които да бъдат квалифицирани като съществени, довели до ограничаване на правото на защита на привлечения към дисциплинарна отговорност държавен служител. Спазено е изискването на чл. 93, ал. 1 от ЗДСл, като преди налагане на дисциплинарното наказание Н. П.-М. е изслушана и са приети писмените ѝ обяснения от наказващия орган. Събрани и оценени са и относимите писмени доказателства.

Дисциплинарното наказание е наложено и в рамките на преклузивните срокове по чл. 94 от ЗДСл., доколкото за дата на откриване на нарушението следва се приеме датата, на която наказващия орган се е запознал с доклад рег. № 4581р-12759/25.09.2021 г., а именно: 24.09.2021 г., видно от резолюцията поставена върху него.

Настоящият съдебен състав намира за неоснователно изложеното в жалбата възражение за допуснато процесуално нарушение, изразяващо се в отказ за предоставяне на копие от доклада, обективиращ резултатите от извършената проверка. В тази връзка следва да се има предвид, че в ЗДСл липсва такова задължение за дисциплинарно наказващия орган, а и в конкретния случай по делото е безспорно установено, че на привлечения към дисциплинарна отговорност служител е предоставено неограничено време за запознаване с констатациите в доклада и приложените към него писмени доказателства. Като неоснователно следва да бъде квалифицирано и възражението за допуснато нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в лишаване на дисциплинарно отговорния служител от възможност да ползва адвокатска защита в хода на дисциплинарното производство. И тук следва да се отбележи липсата на законово вменено задължение на дисциплинарно наказващия орган в този смисъл.

В обобщение на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че в хода на дисциплинарното производство, приключило с издаване на оспорения административен акт не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на дисциплинарно отговорното лице до степен позволяваща квалифицирането на тези нарушения като съществени и имащи за последица отмяна на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание на основание чл. 146, ал. 3 от АПК.

Правилно е приложен и материалният закон.

Разпоредбата на чл. 89, ал. 1 от ЗДСл постановява, че за виновно неизпълнение на служебните си задължения, държавният служител се наказва с предвидените в този закон наказания. Съгласно ал. 2 на чл. 89 от ЗДСл дисциплинарни нарушения са: 1. неизпълнение на служебните задължения; 2. забава изпълнението на служебните задължения; 3. неспазване кръга на служебните правомощия; 4. нарушение на задълженията спрямо гражданите по чл. 20; 5. неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация.

В случая дисциплинарната отговорност по чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл, а именно: неизпълнение на служебните задължения. Съгласно чл. 21, ал. 2 и ал. 3 от ЗДСл задълженията на държавния служител се определят в длъжностната характеристика, като допълнителни задължения могат да бъдат възлагани само в предвидените в закона случаи. За да е налице хипотезата на чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл следва да бъде доказано по категоричен начин неизпълнение на някое от преките задължения на

държавния служител, определени в длъжностната характеристика, респ. допълнителни задължения, възложени в предвидените в закона случаи. Описаното в оспорената заповед изпълнително деяние се състои неизпълнение на задължението по чл. 22, ал. 1, т. 7 от ЗЗКИ, в качеството ѝ на служител по сигурността на информацията да уведоми ДКСИ за изтекъл срок на разрешение за достъп до класифицирана информация на служител на А.

Разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 7 от ЗЗКИ предвижда, че служителят по сигурността на информацията е длъжен да уведомява ДКСИ при изтичане на срока на разрешенията, при напускане или преназначаване на служител, както и при необходимост от промяна на разрешението, свързано с достъп до определено ниво на класификация. По делото не съществува спор относно обстоятелството, че Н. П.-М. е определена за служител по сигурността на информацията по смисъла на чл. 20, ал. 2 от ЗЗКИ със заповед рег. № 4581з-379/02.04.2021 г. на ректора на А.. С раздел II на тази са ѝ възложени и конкретни задължения в качеството ѝ на служител по сигурността на информацията. В т. 7 изрично е вменено като задължение уведомяване на ДКСИ при изтичане на срока на разрешенията, при напускане или преназначаване на служител, както и при необходимост от промяна на разрешението, свързано с достъп до определено ниво на класификация. Това задължение е идентично на съдържащото се в чл. 22, ал. 1, т. 7 от ЗЗКИ задължение. Задължение за спазването на изискванията на ЗЗКИ и подзаконовите нормативни актове в областта на класифицираната информация в А. е вменено на Н. П.-М. и в т. 5.10 от длъжностната характеристика рег. №4581р-4438/01.04.2021 г. за длъжността началник на сектор Секретариат, отдел "Секретариат, комендатура и оркестър", връчена ѝ на 06.04.2021 г.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че в случая се касае за неизпълнение на служебните задължения от страна на Н. П. П. - М., представляващо дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл.

Визираната разпоредба на ЗЗКИ, респ. конкретните задължения по длъжностна характеристика опровергават доводите, изложени в жалбата за материална незаконосъобразност на оспорената заповед. Това, че на завеждащият регистратура в А. е вменено задължение да следи за сроковете за защита на класифицираната информация и да докладва на служителя по сигурността на информацията за изтичането им, не освобождава служителят по сигурността на информацията от задължението му по чл. 22, ал. 1, т. 7 от ЗЗКИ относно разрешенията за достъп до класифицирана информация. В тази връзка следва да се отбележи неоснователността и на възражението за отпадане на

дисциплинарната отговорност, предвид факта, че към момента на назначаване на комисар И. на длъжността директор на ЦСПП - [населено място] при А. (15.07.2020 г.) Н. П. - М. не е била назначена за служител по сигурността на информацията. Това е така, тъй от момента на назначаването ѝ за служител по сигурността на информацията на 02.04.2021 г. до преназначаването на ком. И. на 09.08.2021 г. не е изпълнила задължението си по чл. 22, ал. 1, т. 7 от ЗЗКИ.

За пълнота на изложеното, а и предвид изложените в жалбата доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед следва да се отбележи, че при определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание дисциплинарно наказващия орган е спазил разпоредбата на 91 от ЗДСл. Без да са елемент от фактическия състав на нарушението, вредните последици са едно от обстоятелствата, които съгласно чл. 91, ал. 1 от ЗДСл се вземат предвид от органа при определяне вида и размера на наказанието. В случая е преценено, че тежестта на извършеното нарушение е такава, че цялостното служебно поведение на оспорващата не може да обоснове извод за налагане на по-леко по вид дисциплинарно наказание. Относно определянето на формата на вината по чл. 91, т. 2 от ЗДСЛ, следва да се отбележи, че законът не определя форми на вина при осъществяване на дисциплинарно нарушение. Доводите на оспорващата за липса на вина за допуснатото нарушение, респ. прехвърляне на вината на други служители, настоящият съдебен състав възприема като защитна теза, доколкото съгласно закона всеки служител отговаря на лично основание за неизпълнение на служебните си задължения.

С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че е налице безспорна установеност на извършеното от Н. М. дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл. Съответно на тежестта на нарушението, степента на обществената му опасност, последиците от него, формата на вината и цялостното поведение на оспорващия е и наложеното наказание „порицание“.

Оспорената заповед е съобразена и с целта на закона за санкциониране на държавни служители при неизпълнение на служебни задължения. Не се установява от доказателствата приети по делото, оспореният административен акт да е издаден с цел, различна от целите на непосредствените нормативни актове, в приложение на които същия е издаден. При издаване на оспорената заповед не са засегнати права и законни интереси в по-голяма степен от необходимото за целта, за която същата се издава.

Изложеното обосновава извод за неоснователност на жалбата на Н. П.-М., което налага нейното отхвърляне.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 4 АПК на ответника се дължи присъждане на разноски, които в случая са за юрисконсултско възнаграждение, в размер определен на основание чл. 144 АПК във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 4 от АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 56-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. П. П.-М. против заповед № 4581з-1250/15.10.2021 г. на ректора на А..

ОСЪЖДА Н. П. П.-М. да заплати на А. на Министерството на вътрешните работи разноски по делото в размер на 100 (сто) лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: